

3837351 SHCR/M : สาขาวิชา : ศาสนาเปรียบเทียบ ; อ.ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ)

คำสำคัญ : พุทธธรรม / พฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

กัณฑ์เทศ เทศแก้ว : พุทธธรรมกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน : ศึกษากรณีทัศนคติของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร (BUDDHADHAMMA AND HOMOSEXUAL BEHAVIOR : A CASE STUDY OF MALE UNIVERSITY STUDENTS' ATTITUDES IN BANGKOK). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : วาริญา กวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม, อ.ม., บัณฑิต เอกุทัตสา, พธ.บ., M.A., จันทรัชช์นันท์ สิงห์ทัด เนตรนิมิตร, Ph.D. 121 หน้า, ISBN 974-664-782-2.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำสอนทางพุทธธรรมว่าด้วยเรื่องพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ในการศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากพระไตรปิฎก อรรถกถา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน และศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชายระดับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ต่อเรื่องพฤติกรรมรักเพศเดียวกันในสังคมไทยปัจจุบัน และความรู้ความเชื่อ กับการมีส่วนร่วมในพิธีกรรมทางศาสนา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยทางเอกสารพบว่า พุทธธรรมได้กล่าวถึงบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันนี้ โดยเรียกในภาษาบาลีว่า บัณเฑาะก์ และ อุกโกปยัญชนก โดยอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมนี้เกิดจากอกุศลกรรม ที่เกิดจากการประพฤติดิฉันในกาม หรือการละเมิดในศีลข้อที่ 3 ซึ่งจะส่งผลให้ต้องมาเกิดเป็นกะเทย นอกจากนี้ยังเกิดจากคณหาซึ่งจะส่งผลให้บุคคลมีความต้องการในทางเพศที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามพุทธศาสนาไม่ได้ตั้งข้อรังเกียจบุคคลที่มีพฤติกรรมนี้ เพียงแต่มีข้อห้ามบางประการของสถาบันสงฆ์ คือ ห้ามไม่ให้มีการบวชแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

ผลการวิจัยภาคสนามพบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้สังคมมีการยอมรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันให้มากขึ้น โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเปิดเผยและให้ลดการกีดกันในการศึกษาและการให้งานทำ สำหรับในด้านความรู้และความเชื่อในทางพุทธศาสนานั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และความเชื่อที่สอดคล้องตามหลักคำสอนอย่างถูกต้อง แต่เรื่องการมีส่วนร่วมในพิธีกรรมในทางศาสนานั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางศาสนาที่น้อยเกินไป ไม่ว่าจะเป็นการรักษาศีล ปฏิบัติสมาธิ การทำบุญให้ทาน เข้าวัดเพื่อฟังธรรม หรือการร่วมงานทำบุญกับญาติมิตรนั้นปรากฏว่า ส่วนใหญ่ตอบว่านานๆครั้งถึงจะกระทำ และทำเพื่อสะเดาะเคราะห์

ผลการศึกษาดังกล่าวจึงชี้ให้เห็นว่าสถาบันการศึกษา หน่วยงาน สังคมและครอบครัวควรให้การยอมรับบุคคลกลุ่มนี้มากขึ้น ในด้านพุทธศาสนาควรมีการส่งเสริมและให้โอกาสกลุ่มบุคคลนี้ให้มีกิจกรรมในการทำทาน รักษาศีล ทำสมาธิ และรักษาประเพณีของชาวพุทธอย่างสม่ำเสมอ